

робовеше да ги работашъ : и разбойниците го пріяха. Но кашо разбра Алджерскій Дейшова похвално дѣло на младаго хрістіанина, не дозволи да шаковъ благородный сынъ въ робство остане, и заповѣди да му се даде свобода, и наедно сосъ Баща си да поїде за опечествошо си.

Опъ шова се види какъ и самыше разбойници спрувашъ по нѣкой плъшь благородны и похвалны дѣла, но коя е полза когдашо ако покажашъ благодѣяніе на едного чловѣка, а на хиляда бѣдны, шавашъ неумолимы мучишели, какъ шо бѣха и Алджерцы, коишо сосъ своето разбойничество, мерзоспъша на всичкише просвѣщенны царства навлекоха на себе си до шолко, догдѣ се не согласиха всичкише силы, за да ги испребашъ опъ лица земли, и дадоха право на Французыше, коишо и совершиха дѣло преславно, и пощо освободиха много хиляды хрістіане опъ опчаяшелношо робство, наслѣдиха и всичкошо алджерско богатство, коешо упошребиха благодѣшело на полза спраждушаго чловѣчества, и держашъ днешъ всичкише алджерски предѣли въ рлкаша си, коихъ шо распространиха съ силаша си побѣдоносно даже до Царства Мароканскаго.
